

FILMSELECTIE

Suggestie van films met vluchtelingen, staatlozen,
asielzoekers en intern ontheemden in de hoofdrol.

UNHCR Nederland

Adres: P.O. Box 18815
2502 EV Den Haag

Mediacontact: Femke Joordens
+31 (0)70 34 54 454

« Achter gesloten ogen »

Duco Tellegen (Nederland), 100 min, 2000

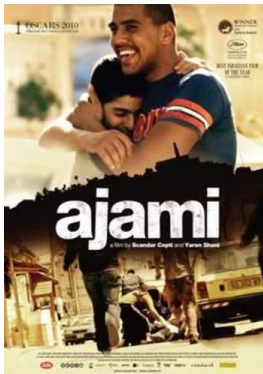
Als kinderen die door de oorlog zijn getraumatiseerd hun ogen sluiten, wat zien ze dan? Hoe zijn ze in staat met hun ervaringen te leven? De Nederlandse filmmaker Duco Tellegen maakte opnamen in vier landen (Cambodja, Kosovo, Liberia en Rwanda) voor een serie van korte documentaires, die hier tot één film zijn samengebracht. De Liberiaanse jongen Spencer heeft zelf mensen vermoord en leert in een rollenspel dat geweld geen vanzelfsprekendheid is. De Kosovaarse Eranda verblijft in een vluchtelingenkamp in Macedonië, en later in Ter Apel, om ten slotte terug te keren naar haar land. Nhom heeft in Cambodja een been verloren door een mijn. In Rwanda is Jacqueline verkracht - het kind dat ze heeft gebaard herinnert haar dagelijks aan die verschrikking. Met zowel onderling overeenkomstige als heel individuele oplossingen proberen de kinderen een toekomst voor zichzelf op te bouwen.

« Ajami »

Scandar Copti (Israël, Palestina), 120 min, 2009

De wijk Ajami in Jaffa is een samensmelting van culturen, met conflicterende denkbeelden tussen joden, moslims en christenen. Een buurt waar vijanden als buren leven. Ajami schetst wat de invloed van deze realiteit is op de mensen die erin moeten leven. De gevoelige dertienjarige Nasri en zijn oudere broer leven in angst nadat hun oom een prominente figuur heeft verwond. Ze hebben dringend geld nodig om wraak af te kopen. De naïeve Palestijnse vluchteling Malek werkt illegaal in Israël om de operatie van zijn moeder te kunnen betalen. De rijke Palestijn Binj droomt van een prachtige toekomst met zijn joodse vriendin. En de Israëlische politieman Dando probeert de verdwijning van zijn broer te verwerken, maar wordt ondertussen op een drugsdeal afgestuurd.

« Africa United »

Debs Gardner-Paterson (Zuid-Afrika, Rwanda), 88 min, 2010

Het jonge voetbaltalent Fabrice wordt ontdekt op een trapveldje in Rwanda. Nog maar één test staat hem in de weg naar de grootse opening van het WK. Maar onderweg naar die cruciale test slaat het noodlot toe als hij en z'n vrienden, de goedlachse 'manager' Dudu en diens zusje Beatrice, in de verkeerde bus stappen. Zonder papieren, geld of een geloofwaardig verhaal belanden ze in een opvangkamp in Congo, waar ze zo snel mogelijk uit willen ontsnappen. Met behulp van hun niet te onderschatten slimheid (en een WK landkaart) vinden de kleine helden hun weg naar het zuiden, op jacht naar hun droom achter de eindeloze Afrikaanse horizon. Onderweg vormen ze een 'dream team' met ontspoorde kinderen, die ze door een reeks geweldige, gevaarlijke en

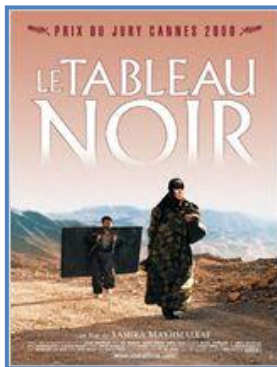
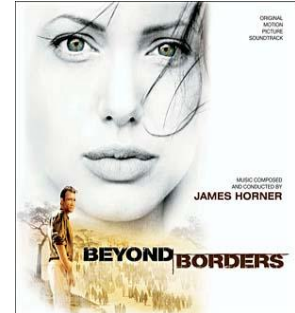

hilarische avonturen loodsen. Tijdens hun ruim 5.000 kilometer lange reis ontdekt de kijker een Afrika zoals weinig mensen het gezien hebben.

« Beyond borders »

Martin Campbell (Verenigde Staten), 127 min, 2003

De Amerikaanse Sarah Jordan leeft een rijkeluisleventje in Londen en is al jaren getrouwd. Haar wereld wordt door elkaar geschud wanneer ze dokter Nick Callahan ontmoet op een benefietbal. Hij werkt op dat moment in een vluchtelingenkamp in Ethiopië. Zij besluit hem achterna te reizen en geeft daar een nieuwe richting aan haar leven. Terug in Londen begint ze bij UNHCR te werken, waarna ze zich inzet in vluchtelingenkampen in Tsjetsjenië en Cambodja.

« Blackboards »

Samira Makhmalbaf (Iran, Italië, Japan), 85 min, 2000

Twee leraren willen graag werken aan de Iraan-Irakese grens. Daarom reizen ze rond met hun schoolborden op hun rug, maar vinden dat noch de Koerdische bewoners van het gebied, noch de Iraakse vluchtelingen die zijn verhuisd naar de onstabiele regio geïnteresseerd zijn in hun diensten.

« Casablanca »

Michael Curtiz (Marokko), 102 min, 1942

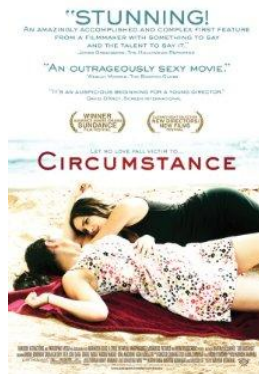
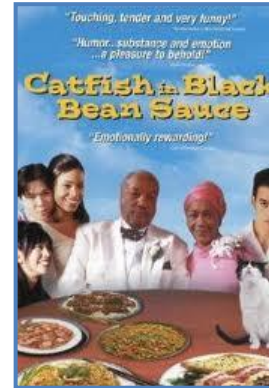
Het bekende verhaal gaat over de cynische Amerikaan Rick Blaine die een café encasino runt, in de begin jaren veertig van de vorige eeuw, in het door de Fransen bezette Casablanca. Hij is met een gebroken hart vertrokken uit Parijs nadat hij in de steek is gelaten door zijn grote liefde. Een echtpaar, waarvan Victor Laszlo een verzetsleider is, is op de vlucht voor de Nazi's. Vanuit Parijs proberen ze via Casablanca naar Lissabon en uiteindelijk naar het vrije Amerika te geraken. Het blijkt al snel dat Rick hun enige hoop is om Casablanca uit te komen. Hij heeft namelijk de juiste papieren daarvoor, nadat hij ze in bewaring heeft gekregen van een inmiddels gearresteerde handelaar. Ilsa, de vrouw van Victor, blijkt de ex-geliefde van Rick te zijn, die hem in Parijs in de steek liet. Het is nu aan Rick om te beslissen of hij de papieren aan ze geeft of toch voor zichzelf kiest.

« **Catfish in Black Bean Sauce** »

Chi Muoi Lo (Verenigde Staten), 119 min, 1999

Dwayne en zijn zuster zijn van Vietnamese afkomst die door een Afrikaans-Amerikaans stel werden geadopteerd. Nu in hun midden jaren twintig hebben zij allebei verschillende levenswegen gekozen, maar wanneer zij vernemen dat hun biologische moeder naar Los Angeles komt wachten zij ongeduldig op de hereniging.

« **Circumstance** »

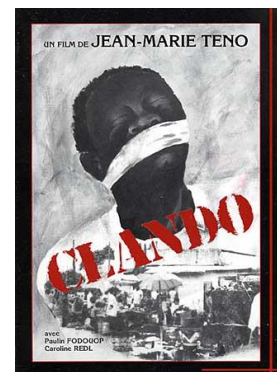
Maryam Keshavarz (Iran , Verenigde Staten), 107 min, 2011

De beste vriendinnen Atafeh en Shireen beleven een rebelleuze jeugd onder het strenge Iraanse regime. Ze gaan uit, drinken alcohol en experimenteren met seks. Hun vrijheid komt echter in het gedrang wanneer Atafeh's broer verliefd wordt op Shireen. Een beklemmende film over hoe door 'omstandigheden' het verdoken leven van de meisjes ruw tot een einde komt.

« **Clando** »

Jean-Marie Teno (Kameroen), 98 min, 1996

Anatole Sobgui is een informaticus die in zijn vaderland Kameroen in de problemen komt. Hij wordt onrechtmatig gefolterd en als gevolg daarvan gaat tenslotte zijn relatie met zijn vrouw stuk. Hij besluit naar Europa te komen, maar daar komt hij erachter dat hij terug moet gaan naar zijn vaderland en daar moet proberen dingen te veranderen. Hoewel Sobgui aanvaard kan worden als politiek vluchteling, besluit hij zijn problemen niet verder uit de weg te gaan en naar zijn land terug te keren.

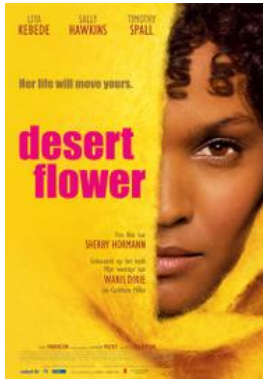

« **Color of the ocean** »

Maggy Peren (Spanje), 95 min, 2011

Jose, een agent die de grenzen op zee bewaakt op de Canarische Eilanden, moet beslissen over het lot van honderden Afrikaanse bootvluchtelingen. Ook de Duitse toerist Nathalie is getuige van de komst van de vluchtelingen. Het lot van de vluchtelingen, Nathalie en Jose wordt vervolgens onlosmakelijk met elkaar verbonden.

« Desert Flower »

Sherry Hormann (Engeland), 120 min, 2009

Een film over Waris Dirie, het eerste zwarte topmodel en VN-ambassadrice en haar strijd tegen genitale verminking van vrouwen. Waris Dirie vlucht zelf op 13-jarige leeftijd uit Somalië en werkt een tijdje op de Somalische ambassade in Londen. Zes jaar verblijft ze er, opgesloten en volledig afgesneden van de buitenwereld. Wanneer in Somalië de burgeroorlog uitbreekt, wordt de ambassade gesloten. Waris, die geen woord Engels spreekt, komt op straat terecht en heeft nog een lange weg te gaan.

« Die Fremde »

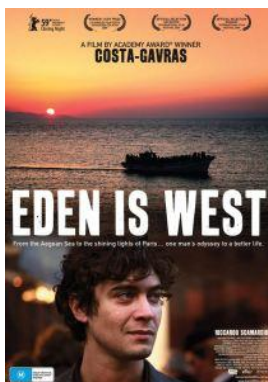
Feo Aladag (Duitsland, Turkije), 119 min, 2011

Umay is de mishandelingen van haar man beu en ze vlucht weg uit Istanbul met haar zoontje Cem van vijf. Ze vertrouwt erop dat ze een beter leven zullen hebben bij haar ouders in Berlijn, maar ze worden er vrij koel ontvangen. 'Die Fremde' is een krachtige en diepmenselijke film over de strijd van een vrouw tegen de nog steeds heersende traditie van de eremoorden.

« Eden is west »

Constantin Costa-Gavras (Frankrijk, Griekenland), 111 min, 2009.

Hoe is het om als illegaal te overleven in Europa? In 'Eden is West' volgen we de tocht van de illegale immigrant Elias naar Parijs. Hoewel het thema wellicht anders doet vermoeden is 'Eden is West' een komische film. Op zijn weg naar Parijs moet Elias tal van obstakels overwinnen. Dat begint al wanneer het schip met vluchtelingen in de Egeïsche zee wordt verlaten door de bemanning. Elias springt met enkele anderen overboord en probeert naar de kust te zwemmen. Daar spoelt hij aan, uitgerekend op het naaktstrand van het luxe resort 'Eden'. Is dit Elias' droomland of een decadente beschaving op de terugtocht? Elias doet zich voor als een medewerker van het resort en leert zo met vallen en opstaan hoe de luxe toeristenindustrie werkt.

« For a moment, freedom »

Arash T. Riahi (Frankrijk, Turkije), 110 min, 2009

Ali en Merdad proberen uit Iran te vluchten met Asy en Aman, hun neefjes van 7 en 5 met de bedoeling zich te herenigen met hun ouders die in Oostenrijk als vluchteling erkend zijn. Maar eerst moeten ze langs Turkije om een visum te krijgen. Daar maken ze kennis met andere Iraanse vluchtelingen. Allemaal wachten ze wanhopig om het vrije Europa binnen te kunnen komen.

« Frozen river »

Courtney Hunt (Verenigde Staten), 97 min, 2008

'Frozen River' is het verhaal van een alleenstaande moeder en een Amerikaanse Indiaan, die uit nood de handen in elkaar slaan om illegale migranten uit Canada over de dichtgevroren Lawrence-rivier de Verenigde Staten binnen te smokkelen.

« Gran Torino »

Clint Eastwood (Verenigde Staten), 116 min, 2008

Walt Kowalski (Clint Eastwood), is een knorrige oorlogsveteraan en oud fabriekswerker die net zijn vrouw heeft verloren en geen goed contact heeft met zijn zoons. Ook zijn burens ziet hij amper. Ooit was het nog een goede buurt, maar nu wonen er voornamelijk Aziatische Hmong-immigranten om hem heen. En daar moet Walt helemaal niks van hebben. Door zijn ervaringen in de oorlog in Korea heeft hij een hekel aan Aziaten en eigenlijk aan zo'n beetje alle voor hem vreemde culturen. Hij wil het liefst met rust gelaten worden, door iedereen. Totdat op een nacht zijn prachtige auto, een Gran Torino, bijna wordt gestolen. De dader is zijn buurjongetje die dit deed onder druk van een lokale bende. Dit zet een serie gebeurtenissen in gang die het leven van Walt én zijn burens voorgoed zal veranderen.

« Hotel Rwanda »

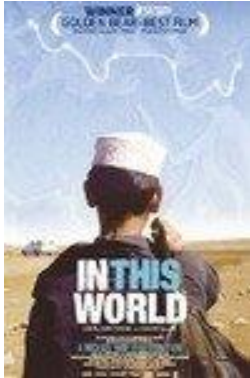
Terry George (Engeland), 121 min, 2004

Kigali 1994. Paul Rusesabagina is floor manager in het Sabena Hotel Milles Collines. Hij is een Hutu maar getrouwd met een Tutsi vrouw. Hoewel hij van zijn stamgenoten hints opvangt met betrekking tot de toenemende radicalisering van de Hutu-gemeenschap gelooft Paul niet dat er in Rwanda problemen zullen komen. Immers, hij heeft een goede baan met dito connecties en de VN Blauwhelmen staan in voor de vrede in het land. Begin april 1994 loopt het echter verkeerd. Er wordt massaal op Tutsi's gejaagd. Paul helpt meer dan duizend vluchtelingen door hen onderdak te verlenen in het hotel. Ze worden bewaakt door de VN soldaten. Maar dan beslist de VN zich terug te trekken.

« Illégal »

Olivier Masset-Depasse (Frankrijk, België, Luxemburg), 90 min, 2010

Wat ze al die tijd gevreesd had wordt werkelijkheid: de Russische Tania, die illegaal in België verblijft, wordt opgepakt en overgebracht naar een uitzettingscentrum. Olivier Masset-Depasse toont de harde en onmenselijke omstandigheden in het centrum.

« In this world »

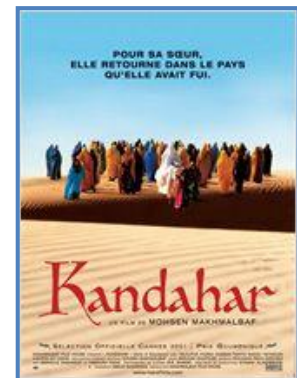
Michael Winterbottom (Engeland), 88 min, 2002

De jonge Afghanen Jamal en Enayatullah wonen in de Pakistaanse stad Peshawar, vlakbij de Afghaanse grens. De familie van Enayatullah besluit om hem naar Engeland te sturen om daar een beter bestaan op te bouwen. 'In This World' is gebaseerd op de ervaringen van vluchtelingen, die hun leven op het spel zetten in de hoop op een beter bestaan.

« Kandahar »

Mohsen Makhmalbaf (Iran), 85 min, 2001

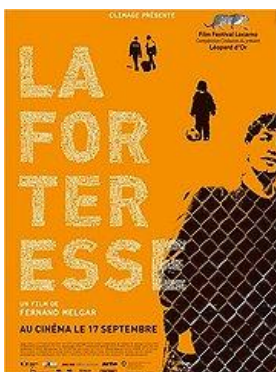
Nafas is een jonge Afghaanse journaliste die naar Canada is gevlucht. Jaren later ontvangt ze daar een wanhopige letter van haar jonge zus, die daar is gebleven. Nafas besluit terug te gaan naar Afghanistan om haar te vinden, met alle gevolgen van dien.

« La Forteresse »

Fernand Melgar (Zwitserland), 100 min, 2008

Filmmaker Fernand Melgar geeft met La Forteresse, het fort, een afgewogen en meeslepende kijk op de problemen waarmee de bewoners én de medewerkers van een asielzoekerscentrum in de Zwitserse plaats Vallorbe te maken hebben. Camera's houden de vluchtelingen 24 uur per dag in de gaten. Voor de eerste keer krijgt een camerateam toegang. Het resultaat is een ongekend fascinerende documentaire. Zwitserland heeft het meest restrictieve toelatingsbeleid voor vluchtelingen van Europa. Slechts één procent van de asielzoekers krijgt een permanente verblijfsvergunning. Desondanks oefent het welvarende land een grote aantrekkingskracht uit op mensen die hun moederland om wat voor reden dan ook hebben verlaten. Tweehonderd mannen, vrouwen en kinderen wachten in het asielzoekerscentrum, heen en weer geslingerd tussen hoop en twijfel, op de beslissing die de Zwitserse overheid zal nemen over hun asielaanvraag.

« Le Cycliste »

Mohsen Makhmalbaf (Iran), 82 min, 1987

Nassim, een Afghaanse vluchteling in Iran heeft geld nodig om voor zijn zieke vrouw te zorgen. Hij gaat een ongemogelijke weddenschap aan: een week lang non-stop fietsen voor zijn goede doel.

« Le Havre »

Aki Kaurismäki (Finland, Frankrijk, Duitsland), 93 min, 2011

Marcel Marx heeft zijn oude schrijversleven vaarwel gezegd en probeert een huiselijk bestaan op te bouwen in het Franse plaatsje Le Havre. Als schoenpoetser is het leven geen vetpot, maar zijn vrouw Arletty zorgt goed voor hem. Marcel is tevreden, hij heeft zijn favoriete kroeg, zijn werk en zijn geliefde, tot het lot hem in contact brengt met een Afrikaanse vluchteling. Terwijl Arletty ernstig ziek wordt, ontfermt Marcel zich over de jongen. Hij moet zijn optimistische levensvisie inzetten om de muur van menselijke onverschilligheid omver te werpen. Daarbij kan hij een beroep doen op de rotsvaste solidariteit van de mensen uit de buurt. Het net van de politie lijkt zich om de vluchteling te sluiten, maar Marcel laat zich niet zo snel buiten spel zetten.

« Le silence de Lorna »

Jean Pierre en Luc Dardenne (Italië), 105 min, 2008

Lorna, een Albaanse immigrant in België, wil heel graag een snackbar opzetten. Hiervoor heeft ze niet alleen geld nodig, maar ook een verblijfsvergunning. Daarom trouwt Lorna met Claudy, een Belgische junk, om een verblijfsvergunning te krijgen. Andrei, een sigarettensmokkelaar en Fabio, de Italiaanse leider van de bende bedenken een slim plan om hun eigen noden te bevredigen. Ze betalen Claudy om met Lorna te trouwen. Zodra Lorna haar verblijfsvergunning heeft, zal ze moeten trouwen met Andrei, zodat ook hij zijn papieren krijgt. Als Lorna verliefd wordt op Claudy worden de zaken ingewikkeld.

« Like a man on earth »

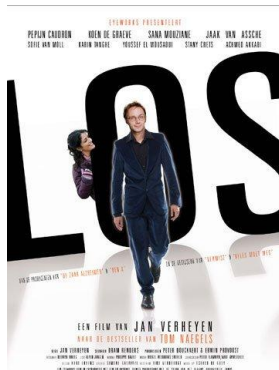
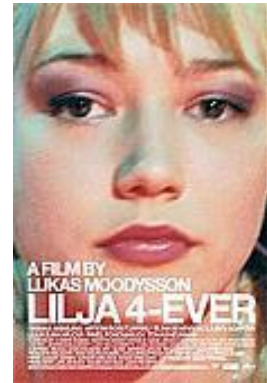
Andrea Segre (Italië), 61 min, 2008

Om het aantal Afrikaanse immigranten in Italië terug te dringen, sloten de Italiaanse premier Silvio Berlusconi en de Libische leider Moammar Gaddafi een verdrag. In ruil voor financiële steun beloofde Libië de stroom in te dammen. 'Like a Man on Earth' toont wat de gevolgen zijn van het Italiaanse anti-immigratiebeleid. De film bestaat uit getuigenissen van Ethiopische vluchtelingen die een hoge prijs hebben betaald voor hun 'overtocht' naar Europa. We zien op welke wijze Libië, met financiële steun van Italië, optreedt tegen Afrikaanse vluchtelingen.

« Lilja 4-ever »

Lukas Moodysson (Zweden), 109 min, 2002

Lilja wordt door haar moeder in de steek gelaten wanneer die met haar nieuwe vriend naar Amerika vertrekt. Ze blijft alleen achter in een achterbuurt, ergens in de voormalige Sovjet-Unie. Haar enige vriend is de 11-jarige Volodya. Samen met hem fantaseert ze over een beter leven. Op een dag ontmoet Lilja Andrei, die haar aanbiedt met hem mee te gaan naar Zweden. Ondanks de jaloezie en achterdocht van Volodya, vertrekt ze toch.

« Los »

Jan Verheyen (België), 110 min, 2008

Tom, een jonge, progressieve journalist, wil settelen met zijn vriendin. Maar juist op dat moment ontmoet hij de knappe asielzoekster Nadia. Ze brengt zijn emotionele leven volledig uit balans. Op zijn werk vindt hij ook al geen evenwicht, want daar botsen zijn idealen steeds meer met de realiteit. Houdt zijn progressieve wereldbeeld stand in deze snel veranderende maatschappij, of wordt Tom even bitter als zijn verzuurde grootvader?

« Moving to mars »

Mat Whitecross (Engeland), 84min, 2009

Sinds de militaire coup van 1962 zijn de Karen in Birma een vervolgte minderheid. Ongeveer honderdvijftigduizend van hen verblijven in vluchtelingenkampen in Thailand. Hun zwerftocht is daarmee niet afgelopen. Mat Whitecross, die al met Michael Winterbottom 'The Road to Guantánamo' regisseerde, volgt in 'Moving to Mars: A Million Miles from Burma' twee gezinnen die in het Engelse Sheffield hun definitieve verblijfplaats krijgen.

« No comment »

Nathalie Loubeyre (Frankrijk), 52 min, 2008

In 1998 sloot Nicolas Sarkozy, destijds minister van Binnenlandse Zaken, het vluchtelingencentrum in Sangatte, in de buurt van Calais. Een lege opslagloods had drie jaar lang onderdak geboden aan zo'n 6.000 vluchtelingen. Ze wilden allemaal naar Engeland om daar asiel aan te vragen – zeer tegen de zin van de Britten die herhaaldelijk aandrongen op de sluiting van het asielzoekerscentrum. In haar film 'No Comment' laat Nathalie Loubeyre zien hoe de situatie nu is – zes jaar nadat het

centrum is gesloten. Honderden vluchtelingen bivakkeren nog steeds in het gebied. Ze zijn gevlucht voor de armoede, oorlog en onderdrukking elders in de wereld. In de commentaarloze documentaire wordt getoond onder welke omstandigheden de vluchtelingen elke dag moeten overleven.

« **Nowhere in Europe** »

Kerstin Nickig (Polen, Duitsland), 98 min, 2009

Aangrijpende documentaire over het effect van het Europese vluchtelingenbeleid op vier vluchtelingen uit Tsjetsjenië. Eenmaal de gevaren in Tsjetsjenië achter zich gelaten, lopen de asielzoekers in Europa nieuwe problemen tegen het lijf. Hoe bewijs ik wie ik ben? En hoe kan ik aantonen wat er met me is gebeurd? De film behandelt de mens versus het staatsapparaat.

« **Nulle part, terre promise** »

Emmanuel Finkiel (Frankrijk), 94 min, 2006

De film van de Servische regisseur Emmanuel Finkiel met als titel “Nulle part terre promise” begint met het beeld van een cargo Koerdische volwassenen en kinderen die proberen de grens over te steken om illegaal Groot-Brittannië binnen te raken. Deze lange reis verloopt in ellendig onhygiënische omstandigheden: zonder tussenstops, de passagiers kunnen zich niet wassen noch naar het toilet gaan. In het donker, met enkel een klein rooster achteraan het voertuig als venster, bevinden ze zich constant in een staat van angst dat ze ontdekt zouden worden.

« **Olo, the boy from Tibet** »

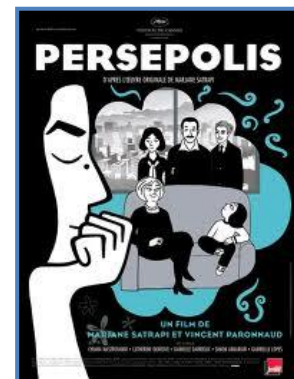
Hisaya Iwasa (Japan), 108 min, 2012

Olo was zes toen hij Tibet ontvluchtte, Zijn moeder die achterbleef vertelde hem dat hij goed moest leren. Nu leeft hij in Dharamsala, Noord-India, en vraagt hij zich af waarom zijn moeder hem opdroeg het land te verlaten. De camera volgt hem als hij antwoord probeert te vinden op die vraag.

« **Persepolis** »

Marjane Satrapi, Vincent Paronnaud (Verenigde Staten, Frankrijk), 92 min, 2007

De kleine Marjane groeit op in een modern Iraans gezin. In 1978 is de Sjah nog aan de macht, daarna worden de streng islamitische Ayatollahs de baas. De rebelse Marjane pleegt puberverzet. Om te voorkomen dat ze écht in de problemen raakt, sturen haar ouders haar naar Wenen. Maar dat is voor de veertienjarige Marjane pas een culture clash. Punkmuziek, hopeloze liefdes, de eerste keer seks,

studentenhuizen en heimwee naar Teheran... in Persepolis komt het allemaal voorbij. Toch is het geen loodzwaar drama. Persepolis is juist komisch en ook voor ons vaak herkenbaar.

« Quando sei nato »

Marco Tullio Giordana (Italië) 120 min, 2005

Sandro is een jongen van twaalf en enig kind in een welgestelde familie in Brescia, een stadje in het noorden van Italië. Zijn vader Bruno runt samen met zijn moeder een familiebedrijfje. Tijdens een zeiltocht op de Middellandse zee, wanneer het reeds nacht is, valt Sandro van de boot in het water. Zijn vader merkt niet onmiddellijk wat er gebeurd is. Wanneer hij rechtsomkeer maakt is er geen spoor meer van Sandro te vinden. Een jonge passagier op een bootje met illegale migranten merkt Sandro op en vist de uitgeputte jongen uit het water. Voor Sandro is dit zijn redding en het begin van een avontuurlijke terugreis naar Italië. Het is ook een onomkeerbare wending in zijn leven

« Refugees: who needs them »

Miles Roston (Nederland), 75 min, 2012

Terwijl het debat over immigratie Nederland en Europa in zijn greep houdt, nodigt de Nederlandse regering sommige vluchtelingen uit. Vijf van deze binnengehaalde vluchtelingen vragen zich af of het continent dat ze schoorvoetend toelaat, een dubieuze rol speelt bij het creëren van de omstandigheden waarvoor ze juist zijn gevlucht. De film is een onderhoudende, vaak lachwekkende en uiteindelijk ook ontroerende filmervaring over nieuwkomers uit Bhutan, China, Ethiopië en Libië.

« Run for life »

Mladen Matičević (Servië), 90 min, 2010

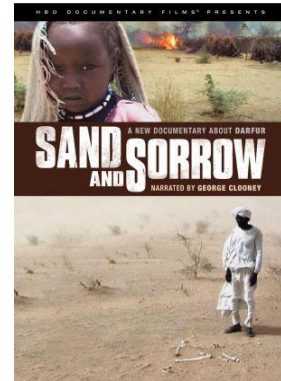
Het verhaal begint met de aankomst van de tragische helden in Servië. Anderhalf jaar later eindigt het met hun vertrek van de luchthaven, uitgezwaaid door hun weemoedige mentor, filmmaker Mladen Matičević. De droom van de drie Ethiopische langeafstandslopers, die hoopten op een carrière op Europese bodem, ligt dan in duigen. De filmmaker volgt de drie atleten tijdens deze periode van zeer nabij, in een kalm tempo. Hij participeert zelf in de ontwikkelingen, als een soort levenscoach. Aan de keukentafel vertellen de atleten over hun dromen en hun vaderland, waarnaar ze uiteindelijk gedwongen terugkeren.

« Sand and sorrow »

Paul Freedman (Verenigde Staten), 92 min, 2007

Darfur, Soedan: 2,5 miljoen vluchtelingen vechten in kampen tegen de honger. Portret van een volk dat ten onder gaat aan internationaal onvermogen en politieke onwil. Voor 'Sand and Sorrow' sluit de bekroonde regisseur Paul Freedman zich aan bij een vredesmacht van de Afrikaanse Unie in Darfur. Hij neemt ons mee naar de vluchtelingenkampen langs de Sudanese grens, naar de massagraven in Darfur en zelfs tot in de Amerikaanse senaat. Freedman waagt zich diep in de enorme vluchtelingenkampen om een aangrijpend beeld te schetsen van het verdriet van een volk dat ten onder gaat aan de politieke onwil en de beschamende onverschilligheid van een wereld die alleen maar toekijkt. Acteur George Clooney, die al jaren probeert het 'vergeten' conflict op de agenda te krijgen, leende zijn stem aan 'Sand and Sorrow' en was ook coproducent.

« Sergio »

Greg Barker (Verenigde Staten), 90 min, 2009

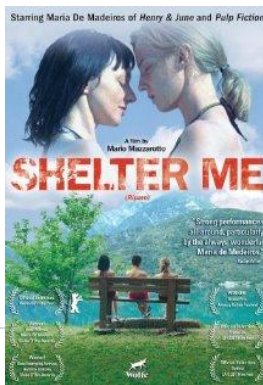

Gebaseerd op de biografie van Pulitzer Prize- winnaar Samantha Power 'Chasing the flame', gaat deze film over het leven van Verenigde Naties diplomaat Sergio Vieira de Mello. Hij is de man die waarschijnlijk meer leed heeft gezien dan wie dan ook van zijn generatie. Door interview met zijn familie en collega's, tracht de regisseur het charisma, bravoure en idealisme van Vieira de Mello te vangen.

« Sestre »

Vladimir Paskaljevic (Servië), 85 min, 2011

Twee zusters uit Krusevac, Servië, besluiten om een part-time baan te nemen in Italië. Het gaat helemaal de verkeerde kant op als ze slachtoffer worden van mensenhandel, prostitutie en georganiseerde misdaad.

« Shelter me »

Marco S. Puccioni (Italië), 98 min, 2007

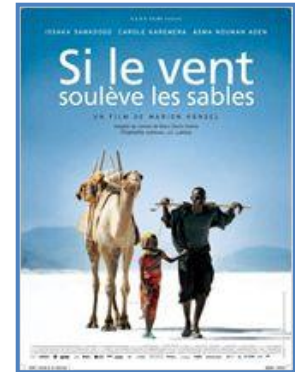
Als de rijke Anna en haar geliefde Mara terugkeren van een vakantie in Tunesië, treffen ze Anis, een jonge Marokkaanse immigrant, in hun auto aan. Anis zegt op zoek te zijn naar een oom in Milaan en wil de Italiaanse grens oversteken. Uit schuldgevoel beslissen de twee jonge vrouwen om

hem mee te nemen en Anna helpt Anis zelfs aan een baantje in het bedrijf dat ze samen met haar moeder en haar broer Salvio runt. Er ontwikkelt zich een vreemde ménage à trois: Mara en Anis voelen zich na een tijdje tot elkaar aangetrokken terwijl Anna aarzelt om een beroep te doen op Anis om haar kinderwens te vervullen. Als Mara's vader overlijdt en Anis wordt ontslagen door Salvio, doen jaloezie en achterdocht echter hun intrede en wordt het evenwicht verstoord.

« Sounds of sands »

Marion Hänsel (Frankrijk, België), 96 min, 2006

De woestijn vreet de aarde aan. Het droge seizoen blijft maar duren, water is er niet. Het vee sterft en er dreigt oorlog. De meerderheid van de inwoners volgt hun instinct en vertrekken naar het zuiden. Rahne, de enige geletterde dorpsbewoner, beslist om samen met zijn vrouw Mouna en hun drie kinderen naar het oosten te trekken. Een paar schapen, geiten en de kameel Chamelle vormen hun enige bron van rijkdom. Onder een verwoestende zon reizen Rahne en de zijnen door vijandige gebied, een tocht zonder einde waarbij ze vaak het pad van de dood kruisen.

« Terraferma »

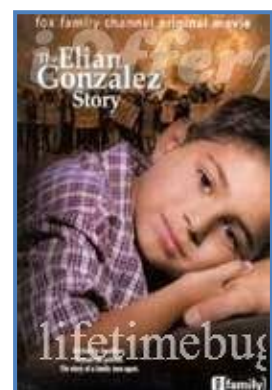
Emanuele Crialesi (Italië, Frankrijk), 88 min, 2011

'Terraferma' vertelt het verhaal van een prachtig onbesmet Siciliaans eiland dat voornamelijk wordt bewoond door vissersfamilies. Tegen de achtergrond van het berglandschap met omringende helblauwe zee worstelt een Italiaanse familie, bestaande uit een oude eigenwijze visser, een vrouw die naar een leven elders snakt en haar zoon, een mooie jongeman die zijn morele kompas zoekt.

« The Elian González story »

Christopher Leitch (Verenigde Staten), 90 min, 2000

Gebaseerd op het waargebeurde verhaal van de vijf jaar oude Cubaanse jongen Elian, die de enige overlevende is van een vluchtelingenboot die op weg naar de Verenigde Staten in een storm gezonken is. Hij bleef zich vastklampen aan een rubberen buis en werd voor de kust van Miami gevonden na twee dagen. Met spoed wordt hij gebracht naar een Amerikaans ziekenhuis. Daar wordt hij al snel geïdentificeerd als de enige zoon van Juan Gonzalez, een trouwe Cubaan die niet wist dat zijn ex-vrouw probeerde te vluchten. Geplaatst in tijdelijke voogdij bij zijn oudoom Lazaro in Miami, die zweert Elian nooit terug te laten keren naar Cuba, wordt de jongen al snel het middelpunt van een internationale politieke rel. Ondersteund door advocaten en activisten, vecht Lazaro om de permanente voogd van Elian te worden. Maar de vader van Elian, ondersteund door de Cubaanse natie, eist de terugkeer van zijn zoon.

« The heart of Jenin »

Leon Geller (Duitsland), 89 min, 2008

In november 2005 schiet een Israëliische soldaat bij een vluchtelingenkamp op de Westelijke Jordaanoever de Palestijnse jongen Ahmed Chatib dood, omdat hij zijn speelgoedgeweer voor echt aanzag. Ahmeds vader Ismael neemt binnen twaalf uur na de dood van zijn zoon een opmerkelijke stap. Hij besluit om de organen van zijn zoon te schenken aan zes Israëliische kinderen. Dankzij deze geste zijn vier van deze kinderen twee jaar later nog altijd in leven. Regisseurs Leon Geller en Marcus Vetter volgen Ismael op zijn reis door Israël langs drie van deze kinderen. Wat hebben de donororganen van Ahmed betekend voor de betreffende families? 'The Heart of Jenin' toont niet alleen mensen die hun vooroordelen dankzij de actie van Ismael overboord hebben gezet, maar ook ouders die het moeilijk hebben met de wetenschap dat hun kind leeft dankzij een Arabisch orgaan.

« The Kite Runner »

Marc Forster (Verenigde Staten), 122 min, 2007

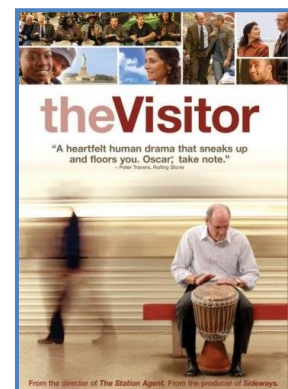
'The Kite Runner' begint in het Afghanistan van de jaren zeventig, voor de Russische invasie. Amir en Hassan zijn twee jeugdvrienden. Amir is de zoon van een vooraanstaande intellectueel, Hassan is de zoon van zijn bediende, en dus van een lagere klasse. Maar dat is nooit een bezwaar geweest voor de vriendschap tussen beide jongens: vooral in het samen vliegeren zijn ze een kei. Amir kan als de beste vliegertournooiën winnen, en Hassan slaagt er steevast om in de neergehaalde vliegers te vangen voor Amir. De kinderlijke onschuld verdwijnt wanneer Amir getuige is hoe Hassan omwille van zijn afkomst wordt vernederd. Hij pleegt verraad en de vriendschap eindigt bruusk. Net zoals het geluk van Amir in Afghanistan: wanneer de Russen in 1979 het land binnenvallen, vlucht Amir met zijn vader het land uit. Ze komen in de Verenigde Staten terecht, waar ze een nieuw bestaan opbouwen. Amirs vader gaat in een benzinstation werken, en Amir probeert het te maken als auteur. Wanneer zijn eerste boek van de persen rolt, krijgt hij een telefoon uit Afghanistan. Er is nieuws over Hassan, en Amir besluit zijn fout uit het verleden goed te maken, maar dat is niet zo eenvoudig in een land dat door de Taliban wordt beheerst en waarin niets hem nog herinnert aan zijn onschuldige kindertijd.

« The Visitor »

Thomas McCarthy (Verenigde Staten), 103 min, 2008

Walter Vale, een eenzame weduwnaar en economie professor reist naar New York voor een conferentie. Als hij in zijn appartement aankomt treft hij twee illegale immigranten aan. Hij krijgt weer kleur in zijn leven als hij vriendschap met hen sluit. Het noodlot slaat echter toe en één van hen wordt opgepakt.

« **Toumast – Guitars and Kalashnikovs** »

Dominique Margot (Zwitserland), 88 min, 2010

Aan de hand van de verhalen van Moussa, een muzikant en ex-rebel die was geboren in de valley van Asawagh op de grens van Mali en Niger, wordt in deze film de recente geschiedenis van de Toearegs getraceerd. Het verhaal van hun volk bestaat uit lijden, omzwervingen, opstanden en onrecht, maar ook uit troost en hoop.

« **Turtles can fly** »

Bahman Ghobadi (Iran, Irak, Frankrijk), 98 min, 2004

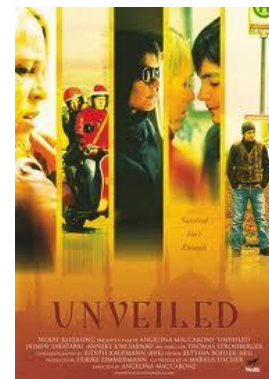
De film 'Turtles Can Fly' speelt zich af in een vluchtelingenkamp in het grensgebied tussen Irak en Turkije, kort voor de Amerikaanse invasie in Irak, in 2003. Om op de hoogte te blijven van de op handen zijnde aanval op Irak, zijn de volwassenen wanhopig op zoek naar een satellietontvanger. Daar kan de 13-jarige Kak 'Satellite' wel bij helpen. Hij is de dominante leider van de kinderen van het kamp. Onder zijn leiding organiseren de kinderen gevaarlijke spelletjes zoals het demonteren van landmijnen. Ook verzamelen ze niet-ontplofte munitie ze om te verkopen. Henkov, die zijn handen verloor toen hij op zo'n landmijn stapte, is een jongen met een voorspellende gave. Hij ontfermt zich over zijn mooie zus Argin en een klein jongetje dat mogelijk haar zootje is. Groepsleider Satellite is geobsedeerd door Argin en probeert binnen te dringen in de hechte band van het trio.

« **Unveiled** »

Angelina Maccarone (Duitsland, Oostenrijk), 97 min, 2005

Fariba Tariza is een jonge vrouw uit Teheran, die vanwege haar seksuele voorkeur naar Duitsland vlucht. Daar blijkt haar asielaanvraag volkomen kansloos. Door een samenloop van omstandigheden lukt het Fariba een andere identiteit aan te nemen en verkleed als man vlucht ze naar de provincie. Ze komt terecht in een gehucht waar ze werk vindt in een Sauerkrautfabriek. Hier krijgt Fariba te maken met de vooroordelen en onbegrip van het Duitse platteland. In Iran worden vrouwen achtergesteld en homoseksuelen niet getolereerd, maar voor Iraanse vluchtelingen blijkt ook Europa lang niet altijd het beloofde land.

« Welcome »

Philippe Lioret (Frankrijk), 110 min, 2009

‘Welcome’ draait voor het overgrote gedeelte om de zeventienjarige Bilal, een jongen die gevlucht is uit Koerdistan. Niet vanwege zijn veiligheid, maar om naar zijn vriendin in Londen te gaan. De film pakt zijn verhaal op als hij het te voet al tot de kust van Frankrijk heeft geschopt. Hier komt zijn reis tot een abrupt einde omdat hij geen verblijfsvergunning heeft. Hij besluit dat er nog maar één oplossing is; het kanaal overzwemmen.

